

Καὶ ἄρα. ὅτε δὲ ἐβλάστη ὁ χορτὸς καὶ κῆρ π' ἐποίησε,
 τότε φάνη καὶ τὰ λιλάνια. ἔθροσε θρόνους δὲ οἱ δούλοι
 τοῦ οἰκοδυστοῦ, ἣ θρονάυτῳ. κείκει, οὐχὶ καὶ ἄσπερ
 ἔσωσθε ἐν τῷ σῶμα ἄρῳ; πόθεν οὖν ἔχεται λιλάνια;
 ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς. ἔχθροὶ ἄνοι τοῦτο ἐποίησαν. οἱ δὲ
 δούλοι ἣ θρονάυτῳ. θέλησθε οὖν ἀπεθροῦντες σὺ μέ-
 ζωμεν αὐτά; ὁ δὲ ἔφη. οὐ. μή ποτε σὺ μέτον τὰ
 λιλάνια, ἐκείτωσθε ἅμα αὐτοῖς τὸν σίτη. ἄρα γε
 οὖν σωσαυξάνεσθε ἀμφοτέρω μεχρὶ τοῦ θείου.
 Καὶ ἐν τῷ κρηρῷ τοῦ θείου, ἐρῶ τοῖς θείοις, σὺλ-
 λήξατε πρῶτον τὰ λιλάνια, καὶ δῆσατε αὐτά ἕως δεσμάς
 πρὸς τὸ κατακαῦθαι αὐτά. τὸν δὲ σίτην σωσάτε ἕως
 πρὸς ἀποθήκην μου. **Ε**ἰ δὲ κρηρῶν ἐξήτησιν ταῦτ'.

Αὐτὴν παραμολοῦσθῆ τῆς πρώτης παραμολοῦ-
 λήτων ὕψους. ὡμοιωθῆ βασιλῆα τῶν οὐρανῶν, ἀνώ-
 τινί, ὁ ὅστις ἐσπερε κελὸν σπέρμα ἕως τὸ χωρὰ φιντα.
 Καὶ ὅταν ἐκοιμῶντε θανοὶ ἄνοι, ἔλθεν ὁ ἔχθρος αὐτῶ
 καὶ ἔσπερε λιλάνια ἀνά μέθον τοῦ σιταρίου, ἔσπετα ἐδιάβ.
 Καὶ ὅτε ἐφύτρωσε τὸ χορτά, ἔγινε τὸ σίτη καὶ ἔκαμ
 καρπὸν, τότε φάνη καὶ τὰ λιλάνια. ἔλθασι γέ